

Predmet: Goran Savić, Saša Čilerdžić i Darko Janković – Zvornik 3

Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 23/10

Glavni pretres: 7.11.2011.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje veštaka dr Dušana Dunjića

Veštak je specijalista sudske medicine. Podaci navedeni u zapisniku i DNK izveštaju na ime oštećenog Damira Bikića ne odgovaraju opisu izgleda niti povreda koje su nanete oštećenom kako su ih svedoci naveli na glavnom pretresu. Krivična prijava sastavljena od strane MUP-a Sremska Mitrovica, u opisu tela oštećenog NN lica navodi opis koji u svemu odgovara opisu oštećenog Bikića, pa je verovatna mogućnost da je došlo do permutacije prilikom označavanja uzoraka na osnovu kojih je vršena DNK analiza ostataka konkretne žrtve. Povreda glave koja je ustanovljena na skeletizovanim ostacima oštećenog u svemu odgovara opisu povređivanja koji je naveden na glavnom pretresu [pucanj kroz usta i glavu]. Kada nastupi skeletizacija [proces potpunog truljenja mekog i hrskavičavog tkiva], ne može se utvrditi postojanje povreda koje nisu uzrokovale oštećenje koštanog tkiva (rezanje vrata, pucanje iz vatrenog oružja u predeo stomaka bez oštećenja kičmenog stuba) a koje mogu uzrokovati smrt. U tim slučajevima, ne može se utvrditi uzrok smrti.

Ispitivanje svedoka Miroslava Vukovića

Radio je u obezbeđenju na mitingu u Podgorici 25.05.1992. godine. Sa njim je bio i optuženi Janković. Tog dana je povređen i zbrinut u bolnici u Podgorici, nakon čega je pušten na kućno lečenje u Čačak. Dana 5. ili 6.06.1992. godine, posetili su ga optuženi Savić i Čilerdžić sa *Torom* [Draganom Slavkovićem]. Dok se oporavljao, pozvala ga je majka optuženog Jankovića. Grdila ga je i bila je neprijatna, rekla mu je da je otac optuženog Jankovića teško bolestan i molila ga da pronade Jankovića i da ga dovede kući. On tada nije znao gde se Janković nalazio i preneo je Goranu [optuženi Savić] i Saši [optuženi Čilerdžić] da ga pronađu. Pronašli su ga, ali ne zna gde, i doveli su ga u Kraljevo.

U kritičnom periodu, u Zvorniku je sem optuženog Jankovića boravilo još jedno lice sa nadimkom *Pufta*. Taj čovek je bio niži i mršaviji, imao je upečatljiv mladež na licu i bio je iz Malog Zvornika.

Nikada nije čuo da je bilo ko imao pritužbe na trojicu optuženih. Nije mu poznato da je u kritičnom periodu bilo zločina nad muslimanskim stanovništvom u Zvorniku.

Ispitivanje svedokinje Rade Janković

Svedokinja je majka optuženog Jankovića.

Optuženi Janković je prvi put otišao na ratište početkom aprila 1992. godine. Nije joj rekao da će ići – jednog dana ju je pozvao i rekao da zove iz Beograda, da se sa drugovima dobrovoljno prijavio preko Udruženja Srba iz Bosne i Hercegovine i da ide u Bosnu. Molila ga je da ne ide jer je imao samo 19 godina i na tome su završili razgovor. Javio se nekoliko dana kasnije. Rekao je da je sa Kraljevcanima i da je smešten u Zvorniku u jedinici Pivarskog u okviru TO Zvornik. Svaki dan se javljao i dao joj je broj telefona jedne gospođe Ane, na koji bi zvala kada bi želela

da se čuju. U međuvremenu, njen suprug se vratio sa službenog putovanja i saznao gde je njihov sin. Upali su u oštru raspravu i žestoko su se svađali od tada. Suprug je nakon toga počeo da se oseća loše i nakon nekog vremena je otišao kod lekara. Lekar mu je rekao da mora na operaciju, koja mu je bila zakazana na VMA 6.05.1992. godine. Dana 2.05.1992. godine, u Sarajevu je poginuo Mihajlo Jovanović, Darkov drug iz komšiluka i sutradan [3.05.1992] su u Kraljevo došli Darko, Goran Savić i Saša Ćilerdžić. Dan kasnije, 4.05.1992, bila je sahrana na koju su Goran i Darko otišli zajedno. Suprug je 5.05.1992. godine otputovao sam organizovanim prevozom na VMA i sutradan je operisan. Javili su im da je operacija protekla bez komplikacija i da je suprug dobro, pa je istog dana otišla sa Darkom kod sestre na ručak. U prvu subotu nakon Mihajlove sahrane, Darko je sa drugovima otišao na groblje. Sledećeg jutra [10.05.1992] otišli su u Beograd kada je Darko posetio oca koji je još uvek ležao na VMA, nakon čega su otišli u Zvornik. Sutradan je bio Darkov rođendan. Zvala ga je ujutru. Gospođa Ana joj je čestitala sinov rođendan. Dan kasnije, 12.05.1992, javio joj se suprug i rekao da mu se stanje pogoršalo i da će morati da ostane na VMA. Odmah je zvala Darka i rekla mu šta se dešava, zbog čega se 16.05.1992. godine Darko vratio u Kraljevo, i dva dana kasnije otišao po oca u Beograd. Nakon toga, Darko je bio kod kuće, odlazio je na slavlja, svadbe, rođendane i radio kao pripadnik obezbeđenja Vojislava Šešelja dok je on govorio na mitinzima. Krajem maja 1992. godine, Darko se žalio da ima bolove u stomaku i 1. i 2.06.1992. godine vodili su ga u službu hitne pomoći u Kraljevu. Dana 8.06.1992. godine bio je kod kuma Bojkana Milenkovića na rođendanu. Kada se vratio kući, žalio se na bolove. Otišli su u hitnu pomoć. Tamo su im rekli da je u pitanju gastritis, da će se smiriti i dali su mu infuziju. Dana 10.06.1992. godine navršilo se 40 dana od smrti Mihajla Jovanovića, pa su Darko i Goran otišli na pomen. Pokušavali su da njenom sinu nađu radno mesto. Polovinom juna je trebalo da saznaju nešto konkretno o poslu, međutim od toga nije ispalo ništa. Darko joj je rekao da ga je pozvao Dragan Slavković i da je prihvatio poziv da radi u nekoj fabrici u Zvorniku. Otputovao je 21.06.1992. godine. Vratio se desetak dana kasnije, početkom jula 1992. godine, a seća se da je na Dan borca, 4.07.1992. godine, bio u Kraljevu. Nakon toga je ponovo otišao u Zvornik. Tada je zvala Miroslava Vuković, psovala ga je i tražila da joj vrate dete. Darko se vratio nakon nekog vremena. U spornom periodu nije koristio narkotike ali je umereno konzumirao alkohol. Nikada ga nije pitala šta se dešavalo dok je bio u Zvorniku. Nije joj poznato da je njen sin imao nadimak *Pufta*.

Ispitivanje svedoka Božidara Jankovića

Svedok je otac optuženog Jankovića.

Kada se vratio sa službenog putovanja iz Makedonije početkom aprila 1992. godine, saznao je da je Darko otišao na ratište, nakon čega se nije osećao dobro. Vremenom mu se pogoršavalo zdravstveno stanje i dana 5.05.1992. godine otišao je na VMA, gde su ga narednog dana operisali. Darka je video na kratko 4.05.1992. godine, i nakon operacije, 10.05.1992. godine, kada je svratio da ga obiđe i rekao mu da ide u Bosnu. Dana 18.05.1992. godine, svedok je pušten kući i tada je Darko došao sa Sašom [opt. Ćilerdžić] da ga odvezu u Kraljevo. Dana 25.05.1992. godine, otišao je na redovnu kontrolu, Darko mu je rekao da ne može da ide sa njim. Pokušavali su da ga zaposle, ali to nije bilo moguće i polovinom juna ili nekoliko dana kasnije, Darko je ponovo otišao u Zvornik. Nije mu poznato šta se dešavalo u Zvorniku u kritičnom periodu.

Komentar: Svedočenja Rade i Božidara Jankovića korespondiraju u velikoj meri sa odbranom optuženog Jankovića. Njihova svedočenja su zvučala ubedljivo, sa dosta zapamćenih detalja,

datuma i događaja koji su se odigrali pre 20 godina, te se stvara utisak da su svedočenja pripremljena i stračunata na izbegavanje ili umanjenje krivične odgovornosti optuženog Jankovića. Na pitanje predsednice sudskog veća, kako je moguće da tako precizno pamti toliko datuma i događaja koji su se odigrali toliko davno, svedokinja Janković je odgovorila da joj je posao bio takav da je uvek morala da pamti brojeve i datume. Nakon što joj je predočena izjava optuženog Jankovića gde on navodi da je polovinom juna ponovo otišao u Zvornik, svedokinja je navela da je sigurna da pre 20.06.1992. nije otišao, a na predočene izjave optuženih Savića i Čilerdžića da su na Petrovdan, 12.07.1992. godine, otišli po optuženog Jankovića, svedokinja je navela da je sigurna da je Darko bio u Kraljevu 4.07.1999. godine.

Optuženi Janković u prethodnim iskazima nije naveo da je navedog datuma bio na mitingu u Podgorici. Na pitanje predsednice veća zašto optuženi Janković u svojoj odbrani nije naveo da je imao probleme sa stomakom, optuženi je naveo da nije mogao da se seti da li se to dešavalo u kritičnom periodu.

Fond za humanitarno pravo